

Gemeente van Christus,

De Bijbelkringen bespreken dit jaar zoals u wellicht weet een aantal gelijkenissen uit het evangelie naar Mattheus. En wat me opvalt, is dat diverse gelijkenissen die aan de orde komen in het boekje dat gebruikt wordt, best stevig zijn. Aangrijpende beelden bevatten. Zoals ook weer deze gelijkenis. Blijkbaar zijn er nogal wat van zulke gelijkenissen en dat heeft ons al gelijk wat te zeggen. De gelijkenissen van Jezus bevatten blijkbaar een bepaalde ernst. Zo ook die van vanmorgen.

Deze gelijkenis is nogal dubbel vindt u niet, verwarrend. Enerzijds is er sprake van een bruiloft, dat is blijdschap, feestelijkheid. En anderzijds is het aangrijpend hoe afwijzend er wordt gereageerd op de uitnodiging voor de bruiloft en misschien verbijstert ons nog wel het meeste de reactie daar weer op van de koning.

En die dubbelheid heeft ons ook vast iets te zeggen als het gaat om hoe we zullen denken over God, over het geloof. We gaan het zien.

De gelijkenis begint dus met een bruiloft die aanstaande is. En de uitnodiging die de deur uitgaat en een herhaling van de uitnodiging. We lezen: “Zie Ik heb mijn middagmaal gereedgemaakt; mijn ossen en de gemeste beesten zijn geslacht, en alle dingen zijn gereed, kom naar de bruiloft”

Het doet ons wat denken aan het visioen dat we kregen te zien in Jes. 25: “De HEERE van de legermachten zal op deze berg voor alle volken een feestmaal met uitgelezen gerechten aanrichten..” Dat is een beeld van de toekomst.

Een prachtig beeld. Verlangen we ernaar dat dat beeld werkelijkheid wordt? Alle volken samen aan tafel? Onwezenlijk. Maar met de komst van Jezus is dat beeld toch dichterbij gekomen. Het Koninkrijk van de hemelen is *nabij* gekomen. En eens wordt dat volledig werkelijkheid. En dan zal daar dus die maaltijd zijn. Een bruiloftsmaaltijd in deze gelijkenis. En Jezus de Zoon van God is de bruidegom. En wij worden uitgenodigd om daar bij te zijn. Als de gelijkenis helemaal doorlezen, komt de uitnodiging tot iedereen. Het is heel ruimhartig. U, jij en ik wij worden door Jezus uitgenodigd om deel te nemen aan de maaltijd. Het is een mooi beeld en begin van deze gelijkenis. Om vast te houden.

Want dan verandert het: Maar zij wilden niet komen [3], zij sloegen er geen acht op [5]. Dat is wel heel onverschillig. En die onverschilligheid kan misschien ook in ons zitten. Dat je niet meer wordt meegenomen door het mooie van het geloof. Hoe is dat voor jou? Zit je ook wel eens onverschillig in de kerk en dat je denkt het zal wel.

Het is ook ongepast wat ze doen. Moet je je voorstellen, onlangs werden er weer 100 mensen uitgenodigd om op 26 april een dag voor Koningsdag te lunchen bij koning Willem Alexander. Het waren allemaal mensen die om een bepaalde reden, vanwege een bepaalde verdienste waren voorgedragen om daar bij te zijn. Naar mijn weten heeft niemand die uitnodiging afgeslagen. En gezegd, ik heb mijn werk, het komt niet uit, ik heb geen zin. Ik denk dat de agenda werd omgegooid en dat ze zich toch wel vereerd voelden om daar bij te mogen zijn. Zomaar zo'n uitnodiging weigeren dat zouden wij vreemd vinden, ongepast. Dat doe je niet, als de koning je uitnodigt voor een lunch dan ga je er heen, dan doe je daar moeite voor.

Maar hier dus niet. En hier gaat het nog wel om een andere Koning. Als God je uitnodigt voor een feest en dat je dan zegt ik heb er geen belangstelling voor, dat gaat ver.

Ze sloegen er geen acht op en gingen weg, de één naar zijn akker, de ander naar zijn zaken. Mijn akker gaat voor. We hebben geen tijd God voor u. We zijn zo druk elke dag. En we kunnen druk zijn met heel veel goede dingen – ons werk andere dingen maar is er ook nog tijd voor God. Voor Zijn roep Zijn uitnodiging en voor wat Hij jou wil geven aan moois want wat is waar het in deze gelijkenis om gaat. Geen tijd maken voor God betekent in deze gelijkenis dus geen tijd maken om van God dingen te kunnen ontvangen. Ja zou het kunnen zijn dat je dingen laten liggen die je zou kunnen ontvangen van God maar je bent te druk om het te kunnen ontvangen.

Of soms hoor je mensen zeggen, ik moet heel de week hard werken en dan op zondagmorgen wil ik ook wel eens uitslapen maar dat klopt natuurlijk van geen kant. Dat ligt de prioriteit niet goed. Alsof God niet een dag van de week van ons mag hebben terwijl onze baas er al 5 heeft. En je doet jezelf tekort. Want Hij wil je hier iets geven, iets goeds.

We hebben geen tijd, we krijgen de indruk dat de mensen in de gelijkenis ook geen tijd *willen* maken voor God. Ze hebben genoeg aan hun werk, hun dagelijkse dingen. Het dagelijks leven slokt hen helemaal op en het lijkt erop dat ze daar ook genoeg aan hebben. Dat het niet *meer* hoeft te zijn, dat het hun hart vervult. Ik dacht, dat kan best herkenbaar zijn. Je leeft je leven, je agenda is gevuld, en het is ook wel prima. Of voor jou je hebt je school, je sport en dat vult je leven. En God, ja.. Maar is het echt prima? Of zegt u vanmorgen ik haal niet heel mijn levensvervulling uit mijn werk, mijn dagelijkse dingen, er moet meer zijn; en er *is* meer.

Je krijgt de indruk dat de mensen in de gelijkenis alles vinden in hun werk, hun handel. En misschien is dit wel kenmerkend hoe heel veel mensen leven in onze maatschappij. Ze zoeken het helemaal in het aardse gebeuren. Maar God biedt ons een perspectief dat verder reikt, dat verder reikt dan het dagelijks leven, dat verder reikt dan *dit* leven. En dat is ook zo geweldig, een reden om naar de kerk te komen. We leren hier verder te zien, groter te zien.

De een ging naar zijn akker, de ander naar zijn *zaken*. Alsof het erom om gaat dat de zaken goed lopen, dat de economie groeit. Maar er is ook iets anders belangrijk. Hoe ga je om met mensen die niet zo goed meekomen. Dat zit ook in deze gelijkenis, een stukje kritiek op alleen maar bezig zijn met *mijn* akker, *mijn* handel. Waar is God en de naaste in het plaatje van je leven?

Deze gelijkenis gaat over het Koninkrijk. En dat is groter dan onze dingen alleen. Het totaalplaatje van ons leven is groter dan onze dagelijkse leven, onze dagelijkse dingen. En willen we ons daartoe verhouden of draait het alleen om ons kleine wereldje? We zijn geroepen tot die grotere wereld van God en dat is ook het mooie maar wij stellen ons misschien zo vaak tevreden met onze kleinere wereld. Wat heeft prioriteit Gods grotere wereld waar wij onze plek in mogen innemen en geroepen worden om in te nemen of sluiten we ons daarvoor af?

Een laatste groep in de gelijkenis gaat nog verder in het zich afsluiten van God: “en de anderen grepen zijn slaven, behandelden hen smadelijk en doodden hen”. Dat is hetzelfde als wat gebeurt in de vorige gelijkenis waar collega Glismeijer in deze serie over heeft gepreikt, van de slechte wijnbouwers die elke keer de dienaren die de heer van de wijngaard stuurt, doden.

Mattheus bedoelt daarmee profeten, Johannes de Doper, Jezus, apostelen, zendelingen die uit de weg werden geruimd, onschadelijk gemaakt. Dat kan ook bij ons gebeuren ook bij mezelf. Als een dominee iets zegt vanaf de kansel en je negeert het terwijl je eigenlijk weet dat het waar is wat ie zegt. Of je leest dingen in de Bijbel en je weet dat het er staat en toch doe je er niets mee omdat het ongemakkelijk is.

Maar dan, een enorme wending in het verhaal “toen de koning dat hoorde, werd hij boos. En hij stuurde zijn legers, bracht die moordenaars om en stak hun stad in brand”. Wat is dat nu? Wat een frustratie, wat een agressie. Maar zo is onze God toch niet, Hij is toch liefdevol, uitnodigend zeiden we. Er is zo’n uitspraak dat God een gentleman is die zich nooit opdringt. Die indruk krijg je hier toch niet. De uitnodiging om naar het bruiloftsfeest van Zijn Zoon te komen was blijkbaar niet vrijblijvend.

Ik vind deze gelijkenis altijd een heel goed voorbeeld ervan dat je God niet in 1 beeld kunt vastleggen. En dat gebeurt wel. Dat we zeggen God is Liefde en dat is dat het enige dat we over God geloven of juist dat God heel toornig is. Maar hier zie je, God krijg je niet in de vingers. Als je denkt wij krijgen een uitnodiging waar je ook nee tegen kunt zeggen in vrijheid en dan zie je dat het dus eigenlijk niet kan. Hij nodigt ons uit in Zijn liefde maar die liefde is blijkbaar ook dwingend. En dat krijgen we misschien moeilijk bij elkaar gedacht. Maar daarom ook God niet in 1 beeld vastleggen.

Wij zeggen graag dat wij onszelf willen kunnen zijn. Maar mag God ook Zichzelf zijn. Dat is heel belangrijk, mag God Zichzelf zijn. God is uniek. God is èn èn. Hij nodigt ons uit als een Gastheer maar tegelijk nodigt Hij ons uit als een God die gezag heeft over ons leven als een Koning van oude tijden die niet weersproken wenst te worden. In de parallelversie in Lucas staat het er nog wat sterker, Lk 14:23: “Ga er op uit naar de landwegen en heggen en *dwing* hen binnen te komen, opdat mijn huis vol wordt”.

Het is dus geen optie om de uitnodiging in de wind te slaan. Het is geen optie om God buiten te sluiten uit je leven. En tegelijk laat het ook de betrokkenheid van God zien op ons. Hij wil ons er ook bij hebben, Hij is nooit onverschillig over wat wij met ons leven doen, hoor je dat, het laat hem niet koud – dat is wel duidelijk – als wij ons eigen leven leiden en opgaan in de drukte van alledag.

•

De gasten komen dus niet opdagen en laat de koning anderen uitnodigen. Wie zijn die anderen? Lucas heeft het over de armen en verminkten en kreupelen en blinden maar Mattheus zegt dat niet. Hij heeft het over: “zoveel als u maar zult vinden”. Iedereen dus. Iedereen is welkom.

“Zoveel als u maar zult vinden”. En iedereen die hier vanmorgen zit is gevonden want je zit hier en het Woord van God bereikt jou. Je kunt dat nooit meer ontkennen. Maar het is dus ook heel mooi, God heeft jou gevonden is betrokken op jou en de vraag is nu, wat doe je ermee?

Wat doe je met de uitnodiging? Om God een belangrijker plek in je leven te geven. Om je hart niet helemaal te laten vullen met de dingen van deze wereld? Wat doe je met de uitnodiging om mee te doen met Jezus, om te komen naar een feest waar Hij Jezus de Bruidegom het stralende middelpunt is. Zou je naar zo’n feest toekomen? Ben je er in ge-interesseerd als Jezus trouwt (niet letterlijk maar dat is even het beeld in de tekst). Wie Hij is eigenlijk voor jou?

De mensen die de uitnodiging ontvangen, worden in vs. 10 getypeerd als “slechte en goede mensen”. Dat stuit ons misschien ook weer een beetje tegen de borst, dat zwart-wit beeld. We hebben dat eerder gezien in de gelijkenis in Mt. 13 over het onkruid tussen de tarwe. Een gelijkenis die ook al zo’n heftig slot kende zoals we hier ook gaan zien.

Want er is iemand binnengekomen op het feest die geen bruiloftskleding aan heeft en dat ontstemt de koning zeer.

Je valt op een bruiloft uit de toon als je je gewone kleren aandoet. Dat doe je meestal iets speciaals aan, iets anders, iets netters. Anders dan doe je het bruidspaar tekort en doe je afbreuk aan de feestelijke sfeer van een bruiloft.

Wat houdt dat bruilofskleed nou in? Daarbij kunnen we denken aan wat we hoorden vanuit Openbaring 19 daar wordt gesproken over de bruid die klaar staat, zij mag zich kleden in zuiver, stralend linnen. En dit linnen staat voor “al het goede dat gedaan is door de heiligen” zo vertaalt de NBV.

De bruiloftszaal staat open voor hen die het goede doen zoals God het ons voorhoudt. Iedereen is welkom maar je dient wel bruiloftskleren aan te hebben anders kom je de bruiloftszaal niet in.

Of zoals een aantal weken geleden ook vanuit de indringende preek uit Joh. 20 tot ons kwam, iedereen is welkom in de gemeente maar je dient je wel te gedragen zoals past bij een gemeente van Christus. We spreken met twee woorden.

We moeten ons wel aan de dresscode houden die Christus heeft vastgesteld. Want het is Zijn feest, Hij wil alleen gasten toelaten die zich aan die dresscode houden.

Doen wij het goede is ook de vraag die vanuit deze gelijkenis tot ons komt vanmorgen. We zien ook hoe het de Koning daarmee ernst is want die man die geen bruiloftskleding aan heeft wordt afgevoerd naar de buitenste duisternis.

En dan eindigt de gelijkenis met: “Want velen zijn geroepen maar weinigen uitverkoren”. Het thema uitverkiezing is voor sommigen of in sommige gemeenten een groot onderwerp. Maar hier zijn we hoe het woord uitverkiezing functioneert. Eerst staat er velen zijn geroepen. Dat doet God, Hij roept mensen om er bij te zijn als het feest gaat beginnen. Hij wil dat feestmaal delen met velen ook met ons. Het ligt niet aan God dus als mensen verloren gaan.

Als er staat “weinigen zijn uitverkoren” dan ziet dat niet op wat God doet dat Hij weinig mensen zou uitverkiezen maar ziet dat op wat mensen doen, wijst dat erop dat er weinig mensen zijn die aan de uitnodiging gehoor geven. Dat betekent “weinigen uitverkoren” Blijkbaar zijn er weinig die zich iets aantrekken van de uitnodiging, blijkbaar zijn er weinigen die zich iets aantrekken van God. Dat is best heftig.

Mijn akker, mijn handel gaat voor. Wij negeren Uw Woord zo kan het zijn in ons leven.

Maar gemeente, laten wij het goede doen en God niet negeren. Laten wij dichtbij God leven die van ons vraagt het goede te doen. Dat we ook het goede willen doen. Want we willen toch bij het feest zijn. Want buiten de bruiloftszaal wordt het nooit feest.

En God wil dat we bij het feest zijn met stralende kleren. En dat er niet een van ons ontbreekt. Amen.